

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Cardinalis Bellarminus dolet se morienti Ioanni non adfuisse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

minùs mihi certum est, illum iam in cælis à Deo ingenti cumulatum esse gloriâ, quàm si præsens hisce oculis vsurpassem. Si autem vniuersas eius virtutes commemorando percurrerem, res de illo plurimas affirmare possem, qui censeo in omnibus eum excelluisse. Sed pauca hæc in Dei gloriam ac laudem, de tam sancto atque innocente fratre nostro Societatis alumno, nostrumque omnium exemplo, iuratâ religiosè sacerdotis fide putauisse testanda.

Pares in eius laudes contulère Patres ceteri ac Professores, quorum dictis accensi adolescentibus, ad videndum venerandumque tam insignem Dei seruum, dimissis scholis, in Collegium accurrentes, non fuere admissi, atque vt hi, ferè millia duò conficiunt auditorum, domum quisque suam reuersi, vulgarunt, scilicet sanctum Patrem quemdam in Collegio è viuis excessisse, Præceptorum suorum dicta celebrantes. Ita fama & Ioannis nomen urbem latè peruagata sunt: dolueruntque Viri multi illustres, neque priùs se de illo inaudisse, neque ægrum, eaque sanctimoniâ clarum inuississe. In his Cardinalis Bellarminus, vir eximie sanctitatis eruditio- nisque laude inter omnes notus: qui auditâ eius morte, tantarumque virtutum ornamentis, cum lacrymis deplorauit, neque viuo fami-

familiariùs se fuisse vsum, neque ægri inuale-
tudinem cognouisse, neque per morbum vi-
sitrasse, vt salutem suam eius precibus com-
mendaret.

Rector, cognito quid in scholis euenisset,
vt quantum ratione fieri poterat, rebus om-
nibus prouideret; Collegij consultoribus,
alijque grauioribus Patribus in concilium
vocatis, sententias rogauit singulorum, quid
corpore eius faciendum censerent. Vna om-
nium vox fuit, primùm vt facies eius à picto-
re aliquo depingeretur, quod cœptum mi-
nùs è sententiâ successit: deinde vt loculo se-
parato contumularetur, quò ossa eius, nullis
alienis permixta, internoscerentur, si Deus
fortè prodigijs eum à morte celebraret: deni-
que, vt quo tempore exequiales preces in
Templo adhiberentur sepulture, Patres qua-
terni capulum circumstarent, ad intempe-
stiuam populi religionem coërcendam, si
fortè ad corpus propiùs perrumperent. quæ
omnia ad amissim facta sunt. Corpus in
Templum illatum est, feretroque imposi-
tum, portis eousque clausis, dum cærimoniæ
inchoarentur. Intereà è Professorum Do-
mo, è Tyrocinio, atque vndequaue multi
accurrere Patres, alijque qui Rosaria conta-
ctu corporis, corpus osculis atterebant; ad-
missis verò aliâ portâ turmatim externis,
O breuî

breuî flosculi omnes (qui corpori erant aspersi) fuere discerpti: Ablata ei sunt paruum Crucis sigillum Rosariumque quæ manu tenebat; pileus, & crepidæ; læpius verò precariæ coronæ in manibus eius commutatæ, nouæque semper ab ijs qui priores auferebant, in earum locum substitutæ.

Funebres preces præiuit P. Busæus Germanicarum rerum Assistentens, super togâ stollatus, ministrantibus contubernalibus Ioannis. Rebus omnibus apparatis, reserata sunt Templi fores, ingensque irrupit multitudo. Summa initio quies fuit: at mox, vbi externis deosculandi manus, corpusque coronis precarijs attingendi facultas data est, iam nec secandis vestibus temperarunt; tantusque existit repentè comprimentium impetus, vt non modò quaterni Patres obruerentur, sed neque deni resisterent violentiæ populari.

Conuenerant omnis ordinis conditionisque homines, Religiosi varij præcipuarum etiam Familiarum, qui venerabundi, mortuo manus dissuauiebantur, coronisque Rosarijs contingebant; ac Reliquiarum nomine particulam aliquam vestium modestè flagitabant; dicentes videri sibi vel ex ore mortui splendorem quemdam sanctitatis etiamnum elucere.

Precum cærimonijs finitis, in vestiarium
neces-